

STANOWISKO
Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji [PIIT]
z dnia 3 grudnia 2012 roku
w sprawie rozszerzenia art. 139
w nowelizacji ustawy Prawo Telekomunikacyjne

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji stwierdza, że rozszerzenie w znowelizowanym art.139 Prawa Telekomunikacyjnego na rzecz udostępnienia infrastruktury teletechnicznej wszystkim podmiotom działającym na rynku, jest zgodne z nowym trendem zmian ustawodawczych na poziomie Komisji Europejskiej oraz innych krajów Unii Europejskiej, a także jest nieodzownym elementem przyspieszonego wzrostu dostępności usług dostępu do Internetu i dlatego jest warte dodatkowych objaśnień.

Zgodnie z motywem 23 Dyrektywy Ramowej „Wspólne korzystanie z urządzeń może być korzystne z punktu widzenia miejskiego planowania przestrzennego, zdrowia publicznego lub ochrony środowiska i powinno być promowane przez krajowe organy regulacyjne na podstawie dobrowolnie zawieranych porozumień. W razie, gdy przedsiębiorstwa są pozbawione dostępu do wiarygodnych rozwiązań alternatywnych, można nakazać wspólne korzystanie z urządzeń lub nieruchomości. Dotyczy to między innymi fizycznej kolokacji i przewodów, budynków, masztów, anten lub systemu wspólnego korzystania z anten. Obowiązek wspólnego korzystania z urządzeń lub nieruchomości winien być nałożony na przedsiębiorstwa dopiero po przeprowadzeniu pełnej konsultacji publicznej.”.

W związku z powyższym w krajach UE coraz częściej są wprowadzane nowe zasady otwartego dostępu do infrastruktury pasywnej i okablowania wewnątrzbudynkowego bez konieczności wyznaczania pozycji znaczącej na rynku. W niektórych krajach takie zasady wprowadzono już kilka lat temu. W innych krajach takie obowiązki są planowane. Wynika to z faktu, iż powielanie takiej infrastruktury zazwyczaj nie ma ekonomicznego i technicznego uzasadnienia

W Polsce obowiązek dostępu do okablowania wewnątrzbudynkowego został nałożony jedynie na TP decyzją SMP na rynku 4 (LLU). **Jednakże** w wielu lokalizacjach to nie TP jest właścicielem istotnych elementów okablowania wewnątrzbudynkowego, czy też kanalizacji teletechnicznej. Wtedy skorzystanie z takiej infrastruktury wymaga komercyjnych negocjacji z innymi operatorami – alternatywnymi lub telewizji kablowej, które często kończą się fiaskiem. Dodatkową trudnością jest to, iż w praktyce powielenie istniejącej infrastruktury wewnątrzbudynkowej jest niemożliwe z uwagi na brak ekonomicznej opłacalności danego przedsięwzięcia lub też z innych istotnych powodów (brak możliwości położenia dodatkowego okablowania lub brak zgody zarządcy nieruchomości). W efekcie konsument jest wtedy pozbawiony możliwości wyboru innego operatora.

Na uwagę zasługuje fakt, iż KE popiera symetryczne udostępnienie infrastruktury pasywnej, czego dowodem są ostatnio opublikowane uwagi Komisji Europejskiej w sprawie notyfikowanego przez Prezesa UKE projektu oferty ramowej RO1 (Decyzja Komisji w sprawie PL/2012/1364: Dostęp do kanalizacji kablowej oraz współużytkowanie elementów sieci i urządzeń towarzyszących w Polsce, Bruksela, dnia 8/10/2012 r.):

„Komisja przyznaje, że zapewnienie dostępu do istniejącej infrastruktury technicznej może ułatwić uruchomienie sieci dostępu nowej generacji. Zgodnie z niedawnymi deklaracjami Komisja zachęca do wykorzystywania i współużytkowania na szerszą skalę istniejącej kanalizacji teletechnicznej, co stanowi jedną z głównych możliwości ograniczenia kosztów wprowadzenia dostępu nowej generacji. Komisja regularnie podkreśla, że dostęp do kanalizacji kablowej może stanowić istotny element środków naprawczych stosowanych celem rozwiązania problemów związanych z fizycznym dostępem do sieci (...) Ułatwienie dostępu do kanalizacji kablowej może stanowić wsparcie dla procesu rozbudowy sieci szerokopasmowych w Polsce, a tym samym przyczynić się do osiągnięcia wskazanych w Europejskiej agendzie cyfrowej celów, jakimi są zapewnienie spójności społecznej i stymulowanie wzrostu gospodarczego”

KE w powyższej decyzji podkreśliła, iż Prezes UKE w swoich działaniach regulacyjnych powinien mieć na względzie główny cel regulacyjny w postaci zapewnienia racjonalnego i wydajnego wykorzystania całej istniejącej kanalizacji kablowej, a nałożenie obowiązków dotyczących współużytkowania infrastruktury zgodnie z art. 12 dyrektywy ramowej, musi być zgodne z zasadą proporcjonalności. W związku z tym, nałożenie obowiązków dotyczących zapewnienia dostępu do kanalizacji wyłącznie na jednego spośród wielu operatorów telekomunikacyjnych, nie zapewni realizacji wspomnianego celu. Mając to na uwadze, KE zasugerowała Prezesowi UKE nałożenie obowiązków w zakresie współużytkowania kanalizacji kablowej również na pozostałych operatorów dysponujących takimi zasobami.

Dostęp do infrastruktury pasywnej pozwoli na realne oszczędności po stronie operatorów inwestujących w sieci NGA. Komisja Europejska zwraca uwagę, że koszty związane z pracami budowlanymi stanowią do 80% kosztów inwestycji¹ Zaproponowane zmiany Prawa Telekomunikacyjnego niewątpliwie mogą się przyczynić do zwiększenia efektywności i konkurencyjności w zakresie dostępu a tym samym i świadczenia usług na rzecz klientów końcowych. Określenie zasad dostępu do infrastruktury wewnątrzbudynkowej bez konieczności posiadania pozycji znaczącej przez jej właściciela, może być istotnym krokiem w realizacji celów agendy cyfrowej.

Podsumowując, nie dzielimy obaw podmiotów, które prezentują w swoich stanowiskach. Naszym zdaniem konieczne jest poszukiwanie nowych możliwości wykorzystania istniejących sieci, jako Państwo mamy zrealizować zadania Agendy Cyfrowej o powszechnym udostępnieniu dostępu do Internetu o znaczących przepływnościach do 30 oraz 100 Mbs. Wprowadzenie zasad wpisanych do poprawki art. 139 wychodzi naprzeciw powyższym potrzebom.

¹zgodnie z Raportem „Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on reducing the costs of high-speed broadband infrastructure deployment”, A study prepared for the European Commission DG Communications Networks, Content & Technology, 2012. Poniżej cytat odnoszący się do tej kwestii:

Civil works have been identified as the dominant cost (up to 80%) in infrastructure provision, and three main areas have subsequently been identified for cost reduction, namely: sharing of existing infrastructure, co-deployment of new infrastructure, and planning for infrastructure in new developments.